

[Geert-Jørgensen.]

men at man gerne vilde noget helt andet; og det vil altsaa sige, at der ikke er tilstrækkelig Alvor til Stede — man har kunnet handle om Sagen. For mig betyder dette blot, at Spørgsmaalet er blevet saa forkludret og ødelagt, at det slet ikke lader sig løse.

Jeg stemmer for Regeringsforslaget, fordi det rummer Ophævelsen af den almindelige Værnepligt, og fordi det kræver mindst — havde det lydt paa mindre, havde jeg saa meget hellere stemt for det, og jeg anbefaler Tingets Medlemmer at gøre det samme. Jo mere Krigsvæsen med krigsmæssige Formaal et lille Land har, desto større er Faren for Freden. Jeg har prøvet paa at sætte mig ind i alt det, der kaldes moderne Krigsførelse, og ved noget om, at kommende Krige ikke blot vil være Krig mellem Soldater, men en Udryddelseskrig mod den civile Befolkning. I hele dette Spil ønsker jeg ikke at være med, og jeg anbefaler Tingets Medlemmer, at de heller ikke er med i det. Jeg anbefaler altsaa at stemme for Regeringspartiernes Forslag, fordi der ikke foreligger noget mindre.

Ordføreren (Jesper Simonsen): Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen talte som Ordfører for Venstre priselig kort, og det ærede Medlems Udtalelser giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger, men et Par Enkeltheder maa jeg dog beskæftige mig med.

Det ærede Medlem forsøgte paa ny at mobilisere fremmede Statsmænd mod Lovforslaget og mente, at der løftede sig et mægtigt Kor af Stemmer mod den isolerede Afrustning. Det ærede Medlem nævnte nogle Navne, men uden at citere de Udtalelser, han tænkte paa; nu har senere det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen vist os, hvorledes en hel Del af de Personer, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen nævnte, ser paa Spørgsmaalet. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen fremhævede imidlertid særlig 2 politiske Personligheder, og dem skal jeg gøre et Par Bemærkninger om.

Den ene var den tidligere engelske Udenrigsminister Sir Austin Chamberlain, og det ærede Medlem spurgte mig, om jeg vilde benægte, at Sir Austin igen kunde blive Udenrigsminister i England. Det skal jeg selvfølgelig ikke prøve paa at benægte, men i Anledning af det ærede Medlems Spørgsmaal og i Anledning af de Udtalelser, man fra konservativ Side har indhentet hos Austin Chamberlain, vil jeg dog tillade mig at gøre opmærksom paa noget andet.

For det første dette, at jeg ved, at den engelske Udenrigsminister i Dag hedder Henderson, og jeg ved ogsaa, at denne Udenrigsminister med eminent Dygtighed har været i Stand til at bringe Spørgsmaalet om en Begrænsning af Flaaderustningerne et Skridt fremad; og jeg ved endvidere, at den samme Udenrigsminister Henderson netop i disse Dage i Underhuset har faaet vedtaget Generalakten med 231 Stemmer, medens Austin Chamberlain mod den samme Vedtagelse kun kunde mobilisere 139 Stemmer. Jeg ved endelig, at Henderson i September 1930 netop i Anledning af det danske Forslag udtalte, at den engelske Regerings Standpunkt altid har været det samme overfor de smaa Staters individuelle Afrustning og ofte er udtrykt paa den Maade, at den følger saadanne Bestræbelser med velvillig Neutralitet; de smaa Stater, siger han, viser os derved den Vej, som vi skal gaa; naar jeg talte om en fælles samlet Nedrustning, tænkte jeg selvfølgelig kun paa Stormagterne, der er nødt til at holde Trit.

Dette ved jeg om den Mand indenfor engelsk Politik, der for Øjeblikket staar i Spidsen for England i dets Forhold til Udlandet, og dette tør jeg regne med som en Kendsgerning i Modsætning til det, der muligvis i Fremtiden kan blive en Kendsgerning.

Dernæst beskæftigede det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sig med nogle Udtalelser af den norske Statsminister Mowinckel, og det bliver jeg nødt til at opholde mig et Øjeblik ved, for det ærede Medlems Citat viser, hvorledes Citater meget ofte bliver til. Jeg er i Stand til at oplyse lidt nærmere om det Foredrag, hvori den Udtalelse forekom, som det ærede Medlems præsenterede os for. Den norske Statsminister holdt et Foredrag i Bergen i November 1929, og jeg maa antage, det er derfra, det ærede Medlem har hentet sit Citat. Det ærede Medlem nikker.

I Foredraget redegør Hr. Mowinckel for den internationale Retsudvikling, som er foregaaet. Han fremhæver i første Række Folkeforbundspagten, Folkenes Forbund og gaar dernæst videre og taler om de Retsregler, der er vedtaget siden Dan-nelsen af Folkeforbundet. Han taler om Kellogg-Pagten, om Generalakten af 1928 og omtaler derefter det Net af Voldgiftstraktater, som er vedtaget mellem de nordiske Stater og flere andre Stater indbyrdes, og slutter denne Udvikling med at bemærke, at denne Kæde af Traktater mellem saa højtstaaende folkestyrede Folk, gør Krig mellem dem til en Umulighed.